

Діло

Виходять щодня рано
крім понеділків.

**РЕДАКЦІЯ
і АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринок 12, П. пош.

Конт. пошт. шпак. 26.72б.

Адреса тел.: „Діло—Львів“.

Число телефону 251.

Рукописів
редакція не звертає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:

місячно	270 К.
чвертьрічно	8—
піврічно	15—
річно	32—

у Львові (без доставки):

місячно	240 К.
чвертьрічно	7—
піврічно	14—
річно	28—

За зміну адреси
платити ся 50 с.

Ціна оголошень:

Стрічка петитова, двохколонкова 40, в записках 60, в особлих 80 с, в редакційній часті 1 К. Повідомлення про закінчення і заручення 100. Некорекція стрічки 1 К. Стабілізоване за окремими умовами. Одна примірник коштує у Львові 10 с. на провінції 12 с.

Видає: Видавничча Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Українська армія.

Пони-що три корпуси.

Відень, 9 червня 1917.

(Ф Н) „Frankfurter Zeitung“ з 4. с. м. (вечірнє виданє) в телеграмі зі Стокгольму доносить:

„На наради у головній квартирі Брусілова справу твореня українських полків порішено поки-що таким способом, що три корпуси на південно-західнім фронті мають на будуче виводити ся виключно Українцями. Заступлені на фронтівім з'їзді в дуже великим числі українські жовніри домагали ся повного перестрою російської армії на основі національного принципу.“

Читачі „Діла“ пригадують собі з нашої дописи про українське військо в ч. 128 з 3. с. м., на чім стала була справа твореня українського національного війська. Рада депутатів військ Українського воєнного округу, відносячи ся у принципі до повним сплоченю до справи організації українських відділів, всеж таки з огляду на безпеченство фронту не вважала можливим згодити ся на формоване таких відділів із жовніврів з фронту й зажадала негайного повороту фронтівіків до своїх частин на фронт. Та рівночасно згадана Рада як 4 ту точку своєї резолюції ухвалила: „Признати, що справа формованя українських відділів, яка вимагає порішення складних технічних питань, повинна бути поставлена у цілій ширині для обговореня на фронтівім з'їзді, який має небагом відбутися“.

Відоме також компромісове рішенє, яке у справі сій видав тодішній командант південно-західного фронту (нині генераліссімус цілої російської армії) ген. А. Брусілов. Зі зібраних у Києві 3.000 Українців фронтівіків він 500 дозволив лишити ся як організаторам й інструкторам українського полку добровольців, наказуючи решту негайно вислати до їх частин на фронт.

Та як поставили ся до такого компромісового рішеня ген. Брусілова отсі 2.500 українських жовніврів невиспані у реєстр українського полку? Чи зрезигнували зі свого домаганя піти на фронт тільки під українськими національними прапорами, чи остали й далше при своїм домаганю? Російські часописи з певною відповідою на отсі питання до нині тут ще не натіпили. Та ледви чи помітили ся, коли останні великі заворушення дезертирів у Києві (про се доносять саме німецькі часописи), для яких день 28. н. ст. мая був останнім визначеним днем повороту на фронт, а які одначе не захотіли таки вертати туди і, розбройши міліцію, при помочи машинних карабінів ставили навіть чинний опір висилці їх на фронт,—коли сі заворушення будемо вважати власне відповідою отсих 2.500 невиспанних у реєстр Українців на рішенє ген. Брусілова...“

І дуже правдоподібне, що у значній мірі під враженєм і натиском власне отсих подій у Києві й запала наведена вище незвичайно важна й далекосягла у своїх наслідках ухвала у головній квартирі ген. Брусілова.

Перед політичною дебатою в палаті послів.

Львів, 11. червня 1917.

На деннім порядку завтрашнього засіданя палати послів знаходить ся як перша точка звітне регулямінової комісії про відоме внесенє пос. Леа в справі не німецьких промов у стенографічним протоколі, — на скільки се звітне буде в час розданє. Та з дотеперішних звістій виходить, що се звітне не буде на завтра готове, так, що ся точка відпаде з денного порядку.

Таким чилом палата послів приступила би завтра від разу до першого читаня бюджетової провазірїї. Бюджетова дебата має розпочати ся програмовою заявою правительства, яку вложит президент міністрів гр. Клям Мартініц. В сій заяві обговорит він також державно-правні

заяви, вложені окремими національними групами і означити становище правительства. По заяві правительства наступить кількаднівна політична дебата, в якій партії зазначать своє становище до всіх питань внутрішньої політики. Так просять ся становище партій до правительства.

В дебаті будуть обговорювані також справи заграничної політики.

Також економічні й фінансові справи будуть без сумніву порушені в сій дебаті.

Політична криза в Еспанії.

Військовий комітет і його домаганя. — Димісія кабінету.

МАДРИД (Ткб.) Уважено членів центрального комітету військового, який поставив собі за ціль переведенє нової, ліпшої організації армії. Комітет оборони піхоти влучив командантові корпусу в Барцельоні пропамітне письмо з домаганем випущеня на волю увязнених членів комітету і урядового призначеня комітету і його виділу.

МАДРИД (Ткб.) Гарчіє Прієто вручив димісію цілого кабінету, якої причиною має бути домаганє комітету оборони піхоти, щоби його ухвали були без зміни поняті правительствам. Правительство вважає се прімусом, якому не може ся підчинити.

МАДРИД (Ткб.) Караль висловив своє довірє Гартїє Прієто, який просив о час до намислу.

МАДРИД (Райт.) Дато обяв місію утвореня нового кабінету.

Авдієнції у цісаря.

ВІДЕНЬ (Ткб.) Цісар вислухав нині звичайних звідомлень і прийняв на окремих авдієнціях між иншими предсідателя спільного Уряду для виживленя ген. майора Ляндвера Прагенав, радника двора Олександра Барвінського, публіциста Станислава Козмьяна і б. намісника ген. майора Ерика Ділера.

Палата панів.

Наради над зміною регуляміну.

ВІДЕНЬ (Ткб.) 11. червня. На нинішнім засіданні Палати панів справоздаєць кн. Ляобковіц представив устно звіт комісії, вибраної для справи зміни закона про регулямін Державної Ради. Заявив, що більшість комісії висказала думку, що навіть найліпший регулямін не здасть ся ні на що, коли нема охоти до праці, а найгірший регулямін є добрий, коли є ся охота. Часть комісії задумувала зробити поправки автономічного регуляміну. По прийнятю закона принята комісія на внесенє д-ра Кляйна таку резолюцію: „Хоча палата панів не має безпосереднього впливу на автономічне управліненє регуляміну Палати послів і бажає оминут думки вишуваня до справ другої палати, то одначе не може не висказати поважних сумнівів супроти довершеної в регуляміні Палати послів зміни поступованя під язиковим оглядом, тому що се управліненє представляєть ся не тільки як внутрішня справа Палати послів, але в своїх наслідках може поза областю парламентарних урядових впливнати некорисно на публічне житє в Австрії. Палата панів висказує тому переконанє, що в остаточнім полагожденю язикових відносин мусить ся полагодити також справу мови при нарадах Державної Ради, а се обох її палат, з задержанєм німецької мови, та визнає правительство, щоби як найскорше розвизало сию справу в порозуміню з обома палатами Державної Ради“.

Справоздаєць перестерігає Палату перед відкиненєм закона, бо через те діяльність Па-

лата послів могла би бути відсунена ad indefinitum graecas і просит о прийнятє закона.

Д-р Грабмаєр зазначив, що парламент в тяжких часах, замість занятя ся великими справами, які мають причинити ся до відбудови вітчизни, займаєть ся нечасною національною і язиковою справою, які не дають бідній державі знати спокою. Є се прамо кпини, але Палата послів приняла ухвалу, яка повалиє 56 літне постійне поступованє і вводить у наради парламенту дійсну авіансонську вежу. Бесідник захищував Чехам, що вони зірвали сей домашній мир, без якого тепер є неможлива успішна діяльність парламенту. Внесенє Франтіє є певною руйною парламентарю. Був се парший крик, що веде до парламентарної пропасти. З сього виходить компетенція, а навіть обовязок Палати панів занятя в тій справі становище. Тому бесідник поставив в подрібній дискусії таке внесенє: „В § 9. закона про регулямін Державної Ради має бути доданє: Аж до настаня иншого законного управліненя язикової справи має в нарадах Державної Ради остати далі дотеперішній звичай під сим оглядом. Партія бесідника не думає ніякого дразнити, але бажає для добра парламенту вдержати в силі звичай, якого держали ся 56 літ. Вістрє сеї акції не звертаєть ся ні проти правительства ні проти Палати послів.“

Д-р Білінський, що виступив в обороні внесеня п. Франтіє поставив таку резолюцію: Висока Палата схоче ухвалити: Визнаєть ся п. к. правительство, щоби заініціювало практичне розвизанє язикової справи нарад парламенту через навіязанє переговорів між національними партіями і на основі сподіваного добровільного укладу предложило обома палатам відповідні внесеня.

Внесенє д-ра Грабмаєра відкинено 70 голосами проти 61.

Слідуюче засіданє в середу 13. с. м. в 3. год. по пол.

Закон про регулямін Державної Ради — санкціонований.

ВІДЕНЬ. (Ткб.) „Wiener Zig.“ оголошує санкціонований закон про регулямін Державної Ради.

Вільзон про основи мира.

ВАШІНГТОН (Райт.) В ноті президента Вільсона до російського правительства, дорученій американським амбасадором в Петрограді, сказано м. ин.: Супроти близьких відвідань американської делегації в Росії в цілі обговореня найвідповідніших способів спведілення обох народів, щоби нинішню боротьбу о свободу народів довести до успішного кінця, президент бажає ще раз ствердити, які цілі присвічували З'єдненим Державам при виданю війни. Америка не шукає матеріяльних користей або побільшеня своїх областей, не бореть ся о самобільні цілі, тільки о увільненє народів від напастий автократичної влади. Кермуючі круги в Німеччині почали недавно також голосити такі свобододолюбні принципи, але роблять се тільки для себе, для власних замірів, що відносять ся до їх могутості. Сі заміри сягають нитки в сівту Інтриг, зверненя проти мира і свободи світа. Сю сїя треба вірвати, треба поробити зарадженя, щоби вже ніколи її не намотано на ново.

Проста річ, що правительство старать ся о забезпеченє, що війна скінчить ся придерженєм status quo ante. Означє сєй стан треба змінити так, щоби залобігити тому, щоби коли небудь знов могло прийти щось такого страшного. Треба перевести всякі кошевї напрямки, але підля принципу, що не вільно приволодувати ніякого народу під панованє, під яким він не хоче жити, а ніяка область не повинна змінити

владителя, хіба в цілі заповнення його мешканцями доброї можливості свободи.

Можна ждати відшкодованя шкід тільки о стільки, о скільки є заплатою за явне безправство. Можна повернути тільки таку силу, якої метою є заповненє світового мира і будучого щастя народів. А далі вільні народи світа повинні дійти до умови, яка заповнила би мир і справедливості в переговорах народів між собою. Братерство народів не повинно остати далі фразою, народи мусять утворити діяльну суспільність, щоби забезпечити своє жите проти напастей автократичної сили. Для сеї цілі можемо посвятити кров і майно.

Настав день побди або златі. Коли сили автократії зуміють нас розділити, то нас побді дять, коли будемо зєдинені, до певна є побда, певна свобода, яку забезпечити побда. Тоді можемо висвити себе великодушними, але ні тоді, ні тепер не вільно нам показати ся слабіми і випустити в руки хочби одного заповненя справедливості і безпеки.

Угорська крива.

БУДАПЕШТ (Ткб.) Гр. Естергази вчора й нині конферував з цілим рядом політиків. В розмові з співробітником дневника *Az Est* сказав, що дотепершні виследи зволяють його. Удасть ся до Відня, щоби злати Монархови справу, верне в середу або в четвер, аби вести далі конференції в справі утвореня кабінету, а сподіє ся покинути їх так, що ще в тім тижни буде могли преставити Монархови лісту нового кабінету.

БУДАПЕШТ (Ткб.) Десигнований президент міністрів гр. Мазрикій Естергази виїзав в 11 год. в ночи до Відня.

Представники закордонної української соціальної демократії в Стокгольмі.

БЕРЛІН (Ткб.) „Vorwärts“ доносить, що представники української соціально демократичної партії прибули до Стокгольма.

Відповідь осередних держав польській державній Раді.

ВАРШАВА. (Ткб.) На засіданю польської державної Ради дня 8. с. м. комісарі осередних держав зложили отсю авяву:

1) Бажане, щоби установлено регента для польської держави, висловлене в ухвалі державної Ради в 1. мая 1917 р. відповідає зовсім намірам осередних держав і має бути здійснене, як тільки будуть витворені умови успішної діяльності регента.

2) Осередні держави признають вже тепер тимчасову державну Раду представником польської держави, яка творить ся, і очікують, що державна Рада в можливо найкоротшім часі покінчить свої приготівні праці для конституційної і адміністраційної організації Польського Королівства.

3) Осередні держави звертають ся до державної Ради з запитом, щоби вона виробила і предложила їм подрібні висеня що до питання, в який спосіб без порушення становища, прислугуючого окупаційним державам по думці міжнародного права має наступити відданє поодиноких областей адміністрацій польським центральним властям (міністерствам), та в який спосіб мають бути покриті кошти тої адміністрації.

Тими областями адміністрації є крім судівництва і шкільництва справа врісповідань, опіка над наукою і штукою, далше в області суспільного господарства: торговля і рільництво, з обмеженнями, які із воєнно господарського огляду означити ся ще близше, організація ремесла, усуненє воєнних шкід і відбудова враю, вікци публична добродійність і суспільна опіка.

Дальше дожидають осередні держави представлення державною Радою особи, які аж до звині установленя регента має бути поручена начальна управа відданих польській державі областей адміністрації; правительства сподіють ся, що передовсім буде взятє від розвагу визначенє на те становище председателя тимчасової державної Ради, коронного маршалка.

ІВАНОВИ ФРАНКОВИ

Складки на монумент-портрет приймає Красний Союз Кредитовий у Львові, — число книжочки щадничої 4.000.

Грівні відносини в Росії

Державна каса пуста. — Менливість нового перевороту.

СТОКГОЛЬМ (Ткб.) „Sden ka Dagbladet“ доносить, що на московській з'їзді в справі а провізації міністер скарбу Шингарьов заявив, що ціле державне жите є в грівній стані. Край є в стадії розкладу, державна каса пуста, населенє не хоче платити податків. Тому думает ся про хвилеве застановленє виплат. Недостає не тільки поживи але і сирітків.

ЛЬОНДОН (Ткб.) До „Morning Post“ доносить з Петрограду: Власть представників відділу робітників і жовірів постійно меншає, сеїм не хотять брати участи у скликанні всеросійській конгресі. Члени робітничко-жовірівської Ради, прийняті до тимчасового правительства не сповинили надій, які на них покладали. Заворушеня по селах зростають. Людии за хопив хоробливий шал нищеня. Прийшла пора на новий переворот. Правительство імовірно змінить ся ще в тім тижни.

Домаганє рекомпенвати для України за дотепершній її вклад у могутість Росії.

ВІДЕНЬ. (Ф. К.) „Новое Время“ з 9. мая доносить: На харківській українській губернській з'їзді знайшлися бесідники, які, як доносить „Р. Жизнь“, заявили, що Україна не лиш повинна дістати автономію, а і якусь винагороду за відмову користати з Сибіри та инши: о країи Росії.

Російська могутість, говорив один з них, сотворена завдяки українським козакам, і на щедки сих козаків повинні одержати принай менш щось із здобутого ними для Росії.

Події на закордонній Україні в німецькій о вітленю.

Німеччина повинна обстоювати самостійність України. — Щоб Українці не тільки в Росії, але і в Австрії прийшли до свого права.

Відомий знавєць Росії д р Павло Рорбах в статі про Росію, яка обійшла значну часть німецької преси, звертає увагу на значнє України в Росії, без яких Великороси творять меншість у державі. Зазначивши, що доси за мало поважно брали українську справу, Українцям уважно Росіянами, хоч вони не тільки є окремим народом, але й мали колись власну державу, — він пише:

„Україна се властива стара Русь, багато давнїша ніж Москва“ Визначний учитель російського державного права, петроградський професор Нольде, пише в своїм теорії про державне право Росії: В перекладській договорі (1654) признаю Україну самостійною державою в унії з Москвою і в головній основі має ще сьогодні правну силу сеї договір, що забезе чував Українцям їх власного начальника — гетьмана, право власних заграничних послів і т. д. Несвідомим моглоб се видати ся безвільною державно-правною дрібницєю, але Українці самі заступають сьогодні се становище“.

Оповідивши, як київський всеукраїнський зїзд постановив довершити ціло автономії України до часу скликаня російських Установчих Зборів і задержавши ся дещо довше над українською маніфестацією у Києві, пише автор: „Отже мир з Росією, так! Але мир дійсно з цілістю народів, що творили дотепершню російську державу. Жадної видачі Українців, Фінів, російських мусульманів, Грузинів, Естів, Лотвишів, Литовців, надбалтійських Німців їх дотепершній великоруським гн. бителям! Великороська республіка, скоро тільки вона змішнє, не буде незабаром зовсім різнити ся що до трактованя так званих іногородів від великоруського царизму. Не маємо найменшої запоруки, що вона не спробує, як тільки зможе, разом зібрати всіх тих сил проти Німеччини й против осередньої Європи. Щойно коли неросійські народи матимуть своє повне право самозначеня, будемо перед тим забезпечені. Українці й Фінні се в першій мірі найважнїші національності, волю яких ми признаємо, заступництва котрих при мирі мусимо жадати, коли маємо вдатися в переговори“.

Сконстатувавши загальний розпад у Росії, пише автор: „Щораз виразнїшим стає, що ви була година Росії. Але й вибила — не для упадку, а для еволюція — година поневолених народів. У них можемо приабирати величезний капітал моральних завойовань, завойовань, що не стоимуть нас ніякої крові й жадних грошей, протинно ащадять нам на тепер і на будуче безмежні жертви в майні та крові. Не най меншим капіталом при сім буде се, коли в сей досі поневолений світ прийде Німеччина яко та

ка, що принесе волю! Не Росія є ворогом, ше менше народи Росії, тільки насильство й примусове збирансьє, навіть немосковських народів з боку Великоросів проти Німеччини. Кінець сеї епохи в Росії означатимє варваром найбільшій триумф німецького оружя в службі волі й культурі!“

Характеристичну передовицю про українську справу на обох бокзах кордону принесла „Kölnische Volkszeitung“ з 26. мая. Автор, Вільгельм Кіски а Брунселі, представивши теперішній український рух в Росії, переходить до положеня українського народу в Австрії, зазначуючи, що цісарське писмо в 5 листопада навіть не згадує про Українців, не то не говорить про події цього краю на українську й польську частину. „Тому приобізнєні відокремленє Галичини — каже він — означало тільки урядове призначє та скріпленє польського першовождєта“. Автор кінчить статю бажанєм, „щоби вдало ся так розв'язати галицьку справу, щоб збережено, як інтерес Польщі, так і України, і щоб Україні не тільки в Росії, але також і в Австрії прийшли до свого права!“

НОВИНКИ

Львів, 11 червня 1917.

— Памятник-адреса для митрополита А. гр. Шептицького. Комітет для позитаня нашого Архипастира бажє вручити йому від Українців адресу-памятник в виді збірника фотографій з життя українського народу як в краю, так і на переселеню в часі війни. Тому просить ся сею дорогою всіх прихильників сеї справи надслати на адресу комітету всієї фотографії, що стоять в звязі з війною, а також і ся Українців і то по змозі: а) не накресні, б) в двох примірниках (з яких один перейде на власність збірки Українського воєнного музею), в) з поясненнями на оборотній стороні про значнє, час і місцевість знімків, г) посилки слати поручені і охоронені тектурою. Передовсім бажані такі знімки: 1) З добродійних воєнних товариств і комітетів, українських захистів, лічниць, шкіл, воєнних вистав і т. п. 2) Обходів з нагоди воєнних подій, які уладили Українці, як Богослужєня, концерти, обходи в честь У. С. С. 3) Знімки зруйнованих, чи ушкоджених стрільнями наших церков, народних домів, читальнє і т. п., та заміні картини воєнні з наших сіл і міст. 4) Всі фотографії з життя переселенців Українців поза краєм, як у Відні, Празі і инших містах, та в бараках, як в Гмінді, Вольфсберзі, Хошені і т. д. углядяючи всі області як домашнього, так і орлядного жита. 5) Знімки з пробудженого українського жита в занятых землях Холмщини і Волині, та в кінці 6) Фотографії з жита та подвигів у сім війні Українських Січових Стрільців за весь час їх ествованя, а то з побуту у кошах, стрілецьких ровах, в лічницях, та становилах. Знімки, відповідно до свого змісту, поділять ся у памятку на відділи, зазсмотрять ся поясненнями, та розмальованими заголовними листами. Фотографії просимо слати негайно, найдальше до 24. червня с. с. на адресу комітету на руки п. Мирона Федусевича у Львові вул. Листопада ч. 20, і, пов. Нехай шлють комітету, фотографії аматори, та поодинокі власники знімков. За комітет для позитаня Митр. А. гр. Шептицького у Львові: Голова комітету д. р. С. Федак. Голова орг. секції й Дримальик. Голова секції жив. пам. д. р. К. Студинський.

— Нарва в цім виснажи біднїшій шкільній дітвори на ванації буде ві втірок 12. с. м. в 5. год. попол. в салі заїданя Ставропольського Інституту (вул. Бляхарська ч. 11. І. повер). На сю нараду просят Головна Управа Українського Педагогічного Товариства всіх членів учительських зборів українських шкіл у Львові.

— Відступаня ген. Рімаля. Команда міста оголошує: Командант міста генерал майор Франц Рімаль фон Альтозенбург розпочав 4 тижневу відпустку і поручив команду міста сеому заступнику полковникови Теодорови бар. Маєр-Малі.

— В справі побору муки оголошує управа міста Львова: В першій тижни теперішнього періоду хлібових карт, який починаєт ся 10. червня, будуть районові склепи реалізувати тільки мучні карти за першій тиждень в кількості 1/4 кг.; біла пшеничнатука кухонна буде продавана по 66 с. за 1 кг. без коштів опакованя. Оскільки в районовім склепі є ще непродана решта муки хлібової пшеничної або житної в минулого тижня, то її ціна виносити має не 56 с., тільки 50 с. за 1 кг.

— День збірки на „Живий Памятник“ ім. митр. Шептицького в Городку назначений на 3. і 4. червня (Зелені Свята) приніє 1000 кор. (На се зложили ся: збірка в церквах 320 К., збірка на улицах міста 291-89 К., збірка на передмістях 188-11 К., каса „Поміч“ в Городку 200 кор.). За комітет о. Володимир Лиско.

Перший великий український фестин

Виділові української Захоронки удало ся лекснати у ч. в. властї дозал на уладженє фестину на повнєтєговї площї. Точна програма, в яку у вїдуть рїзкі несподїванї при звуках музики УСС. буде оголошена пїзніше. Видїл докладє всїх старань, щоб фестиваль вїдповїдав як найгарнїйше

Неділя 24 червня.

Смерть брата Ірландського провідника. З Лондону доносить урядово, що командант Вїліям Редмонд, брат провідника Ірландцїв, загинув в битїї під Мессїї.

В справї священників для виселенцїв в захїднїй Галичинї появила ся була в наших часописних вїстка, будьто би Всв. Еп. Консistorїя за мало давала про заспокоєнє їх духовних потреб. Мїж тим правдою є, що Всв. Еп. Консistorїя перемисляє кромї о. М. Голєбка визначила ще й инших священників до несеня духовної потїхи виселенцям. І так: в повїті новоторським душпастирськє між виселенцями Всв. о. Іларїон Гєля з Шляхтової; в повїті лїманівським зяздєв о. Михайло Дорошкїй зі Злцького, котрого заходом девять сирїт прийнято до перемисльського єпархїального заступу сирїтського, а тепер до їздає там з Нового Санча Всв. о. Порфирїй Ступницькїй, парох і декан товмацькїй, та в Каминї малїй постїйно сїзятє Всв. о. Микола Голєбка, який є влїстїю призначений на повїт тарнівськїй; в новосадєцькїм повїті облужують виселенцїв в духовних справах дотичнї нашї священник в деканату мучинського; в гривїнськїм повїті душпастирськє між виселенцями Всв. о. Петро Лучечко, тимч. завїдатель Бїльськє. По лемківських селах чують ся виселенцї ще як-так вдоволенїми, бож все то мїж своїми людьми; скорше порозумїють ся, скорше собї зароблять, скорше дещо мїж людьми дїстануть. За те прим. в лїманівськїм повїті дуже накаркують на місцевї вїдносини, а вже зайгїрше їм з товариство, якої нї чим в стайнї кормити, нї де пасти, тїї продати тепер годї, бо замїзерованої художї вїсто не хоче купити, тому роблять стараня дїстатїсь кичечко мїж своїм людьми. Для несеня вської порадї і помочи виселенцям звязують ся тепер в Новїм Санчї окремиї комїтет.

Українська манїфєстація у Пятигорськїй „Утро Росїї“ з дня 12. мая доносить з Пятигорська: Вїдбулась грандіозна манїфєстація пятигорських Українцїв. Вїдали прапори в написани: „Хай живе вільна Україна“. Українську Раду вїтали вїстї місцевї національнї організації та полїтичнї партїї. З станиць приходять прєсьби о вїдвартє українських шкїл. — Ф. К.

Катєринославська „Губєрнська Українська Рада“ за формїанєм українського національного вїснєна. „К. Мысль“ в 9. н. ст. мая доносить з Катєринослава: „Губєрнська Українська Рада“ поставила енергїчно піддержати домаганє формованя українських вїскових частїй.

З табору весєлих а нешлїдких приятелїв. Бїшена злоба наших найлїпших приятелїв, введених з умової рївноваги подїями на російськїй Українї, проявляє ся деколи в ровєселїючїй спосїб. Ось же один зразок тїї гумористичнї: н. к. корреспондєнцїє бюро а Берна доносить: „Дневник „Tribune de Lausanne“ займаєть ся австрїйсько-нїмецькою пролагандою в справї виволоєня Українї і висказує погляд, що українськїй нарїд і українська мова се видумка Австрїї. Автономїчний рух Українцїв в Росїї се вїспїд махїнацїї добре платиних вїденських і берлінських агентїв.“

Органїзація урядникїв Українцїв нївськїй мїської самоуправи. Як доносить „Кїевская Мысль“: 29. цвїтня вїдбули ся загальнї збори урядникїв нївськїй мїської самоуправи Українцїв. На сих зборах вїроблено та затверджено „Статут українськїй Громади урядникїв мїської самоуправи“. — (Ф. К.).

НА ВОЛИНСЬКІ ШКОЛИ.

„Піткова система“.

На необхідну потребу удержаня 25 українських шкїл на Волині, які супроти останнїх подїїв тим дорожшї і важливішї для українськїй справи, кончили як найскоршї і найобильнїшї жертви

Андрїй Яворський управ. шкoли, тепер Gredig bei Salzburg 5 K.; укінчених гїмназистів вї Старих Кут. — Леонда К. Яворська, учителька, тепер Gredig bei Salzburg 5 K.; всїх Українцїв, занятих в тутешнїм таборї. — Іренка Баричкїна в Львїв 5 K.; Даршо Утрисїну, Марїйку Лїсїкїву, Галю Полянську, Маню і Дяню Козакїв всїх з Львова. — Марїя Михайлівна, Ванїїї 3 K.; Нусю Добрянську в Старїм Самборї, Мїльню Шульгїнїну і Ізю Домбровецьку уч. ІV. кл. вїд. в Перемишлї, Ієвру Федоновїчїну з Улаова тепер в Дрогобичї, Юлю Романовську Обєрголябрунї (Obertobalbrunn) коло Вїаня. — Петрїв М. стрїлець 36 п. 10 K.; поручника Яцєвича Е. 58 п. пїх., хоруж. Кутинського І. 58 п. пїх., хор. Палїя А. 24 п. пїх., хор. Дрогомирського М. 58 п. п., хор. Лучку А. 20 п. стрїл. і Марковецького І. 36 стрїл. п. — Хоружий 89 п. п. 408 Костєський Грїць 12: пор. Лешишин Грїсь, хорунж Галїї Никола оба 89 п., Яремлевич Ярослав уч. VIII. кл. Перемишлї, Савицькїй Михайло Пїдлїскїй, Возник Василь Городок. — Хор. О. Сидяча п. поч. 240, 5 K. — Нїколаї Вїлєцькїй, Павлїк Вїгода 50 K.: Впр. о. Йосєфа Охримовича, декана в Вєлїжї, Впov. Івана Марїїнкова, п. к. надїснїчного а Мізуни новїм. Всєч. о. Андрїя Бандєру, пароха в Угрїновї старїм, Впov. Василь Вїлєцького, учителя. — о. Петро Войтович, Грушїв, 20 K.: Вп. о. Іван Яворського, пароха в Стрїльбичах, Всч. о. Андрїя Беншїна, пароха в Старїм Самборї, Вп. д-ра Т. Соємєнського, старшого лїкаря в Стар. Самборї, Вп. Северина Левнського, судїю в Ст. Самборї, Вп. Мих. Мацєска, директора шкoли в Ст. Самборї. — о. Єронїм Моравськїй, Оровє 20 K.: о. Зєнон Флїонта в Трабї, о. Михайла Жук в Волишї, о. Омєляна Менїнського в Малєстєвї, о. Анастасїя Котїса в Тєлєшїнцї сяннїї і о. Йосїфа Савїча в Пяновичах. — Громадяни Грушова 20 K. — Душинськїй 20 K.: пор. Старосєлїя Kайєршєнцїв І. Wels, пор. Пуру Hohenzadl, хор. Дїдича ст. п. 445, хор. Кантора Sternberg, хор. Шьва пол. п. 423. — Петро Вїгошинськїй надїснї. поштовий Новїй Санч 10 K. — Іван Василїшин 10 K.: І Слєзюка Feldgeud. bıkko Radom, вахмайст. В. Вїярського Gendstabsabig, вїст, М. G. O. Lublin і вахм. Ф. Нейгєбавер Замость, — Анна Раїнїк учит. Пакость, п. Моїстїська 10 K. — Ірина Прокопївна з Доброй 5 K.: Вїкторїно Гєланєву з Доброй. Оєну Чайковську в Перемишлї, Марусю Фуртїкївну з Тростянця, о. Теодора Ярку з Боратїна і Антона Прокoла зі Сокаля. — Марїя Мєльнїкївна з Нановн 10 K.: Зонїо Жїлаву з Тарнави, о. Йосїфа Добрянського з Коростєнця, Славу Хомишинїву з Нанчїлїї Дїмитрїя Пєлєцького з Бадрова. — Моїльнїк Осип 10 K.: п-во Шмїгельськї, Короля Івана, Дємбїцьку Зонїю, Чичку Теодозїя, Магаса Осипа всї в Гмїдї. — Ев. Колянковськїй 7 K., Ол. Жуковськїй 2 K., Дї. Країсножнї 2 K., Ц. Здудовськїй 2 K. і П. Бєлєй 1 K. — о. Корнїло Стрoцькїй з Горожанної 5 K.: п. Стефанїю Погорєцьку Стєнїй, о. Петра Курчабу Острїв к. Ходорова, о. Івана Крука з Щирця, о. Василя Дуду з Вїльхївки, п. Михайлїну Гаранову з Хоросного. — П. Наталїя Стрoцька з Горожанної 5 K.: п. Емїлію Горнїкєвич Львїв, п. Юлію Лужнїцьку Львїв, п. В. Танчина богослова зі Львова, Ів. Яроша богосл. з Перемишлї і о. П. Олїїнїка з Розвадова н. Днїєстрєм. — О. Лїсїкїна Львїв 10 K. — Мих. Гєнїк, Jageindoi 5 K.: надпоручника Михайла Гєнїка, поручника Івана Будоровича, Фєнрїха Омєляна Корїбутяка, кадєтаспїрантїа: Івана Родакєвича, (Луку Якубовського) і Пантєлєймона Олїїнїка. — Наталка Бєрєзовськєв 5 K.: Марїйку Даниловичїну, Даршо Чорнягову, Олєнцю Вїннїцьку, Іванку Дуркотївну і Марусю Михайловичїну. — Олєга Богачєвська Львїв 5 K.: Олєксандра Пїсєцького, Олю Мотюкївну, П. Ппрїбильського пїдхорунж. УСС., Юліяна Нєстїйка бужного сотнїка УСС., всї у Львoві, п. Івана Пїдойму УСС.

— Зєновїя Комарнїцька з Суходолу 4 K. — Стефанїя Ск-джoва учителька в Котозанї 2 K.: оо: Зєнона Пясєцького пароха в Бєньовї, Івана Качмара пароха в Мїдику, Костя Ковїя завїдателя в Равї руськїй, Сєнєчка

парохи в Татарх, п. Грїнько Козїї урядник зєлїнїць в Олєшїчях.

- - СКЛАДАЙТЕ ГРОШІ - -
- НА ФОНД НАЦІОНАЛЬНОЇ ОБОРОНИ! -
(Адреса: J. Romanczak, Wien, Parlament.)

ВІСТІВКИ.

Второк, 12. червня 1917.
Нїмїї греко-кат.: Ізава. — р-мо-кат.: Ізава фак.
Вязькє: греко-кат.: Брїєн ад. Бр. н. — р-мо-кат.: Антонїя в П.

І в сєреду, дня 13. в. м. о 5її год. полуднї вїдбудєть ся в тїї шїлі в салї тов. „Бєсїда“ при вул. Костєшка нарада ширшого забєвського комїтєту. Просать ся, щобї всї запрошенї панї і панєвє були ласкаві тоді як найшлєснїйше явити ся. — Видїл українськїй Захоронки.

ВОЄННІ КОМУНІКАТИ.

АВСТРО-УГОРСЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ.
з дня 10. червня.

ВІЙНА НА СХОДІ.
У схїднїй Галичинї в богатїох мїсцях збїльшена боєва дїяльнїсть.

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ.
В армії над Сочєно нїчого нового.
В долині Сугана і на височинї семи громад розвинула ся вчєра полуднї сильна артилерїйська боротьба, яка вїд рана продовжєть ся із збїльшеною силою. У неприятєля оживленїй рух.

ВІЙНА НА БАЛКАНІ.
Бєз змїни.

Заступ. шефа ген. штабу Ф. Гєвєр.

З НІМЕЦЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ
з дня 10. червня.

ЗАХІДНІЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.
Група вїєск Баварського на ступнїка прєстола кн. Рупрєхта: У вїотнїку мїж Іперї і Ploegsteenwald нїєля спокїйного полуднїя скрїпила ся артилерїйська боротьба що йно пїд вєтр, особливо на крилах. Ночю наступали кїлька разів англїйськї компанії проти наших лїнїй, та їх всюдї вїдперто. На прочїм фронтї їзза непрозорого воєдуху боєва дїяльнїсть була майже всюдї мала.

Бїля Алєнкур над Оас, на півдєнь вїдБєйї в захїднїй Шампанїї, на півнїчносхїднїм фронтї Вєрдєна і в лїсі Апрумон вдерли ся нашї вїєска до неприятєльських ровїв і повернули їз значнїя числом бранцїв. Пїдчас вїдпертї стєжного наступу неприятєльського бїля Флїрєй полонили ми бїльшє число Французїв, У Флїандрї втратили противнїки передвєчера 10, вчєра в лїтакї у воєдушних боротьбах і вїд оборонного огня.

На схїднїм і македонськїм фронтї нїчого важного.

Першїй ген. кватїрмайстєр Андєндорф.

АВСТРО-УГОРСЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ
з дня 11. червня 1917.

ВІЙНА НА СХОДІ І НА БАЛКАНІ.
Нє було змїни.

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ.
Сводїваний атак VI. італїйськїй армії на височинї Семи Громад і в долині Сугана почав ся Пїсля кїлькадєневного старанного прїготовлєня артилерїйського кїнув вчєра неприятєльська вїєтoду до боротьби на фронтї мїж Асіаго і долиною Брєнті. На півнїчний захїд вїд Асіаго повєло ся Італїйцям сєред великих втрат

ПОШЕРЛА:

Гаврїло Гордїй, директор „Руськїй Касї“, члєн „Народного Доку“, „Українськїй Бєсїдї“ і вїдїловїй „Союза Сїчїй“ в Чернївцях та члєн управ. Замомогового комїтєту для буковинських звїзцїв“ у Вїднї, по довгїй та тяжкїй недужї упокоїв ся в Вїднї дня 6. червня с. р. в 36 роцї житя, вїдавши свої найкращї сили службї для народної справї.

Похорон вїдбув ся в пятїницю, дня 8. червня о шїв до 5 полуднї в каплицї на Центральнїм кладовнїцї у Вїднї.
В. Й. П.

СКЛАДАЙТЕ
НА ФОНД ІМ. МИТРА А. ШЕПТИЦЬКОГО
ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ СИРІТ!

едерти ся до наших ровів. Вечером неприятелів знов викинено. Особливо завзято бито ся коло Селага Zeblo i в області Monté Gorno, де італійський приступ розбив ся об хоробрість стирійських війск. Також в долині Сугана розбили ся всі атаки неприятеля в наших артилерійських огнях, або в боротьбі з близька.

Наші летуни зістріли 2 італійські літаки. Над Сочею не було важніших подій.

Заст. шефа ген. штабу Ф. Гвээр

НИМЕЦЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ
з дня 10 червня 1917.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Група кн. Рупрехта: У відтинку піскових насипів, коло Nieurort i на схід від Іпері більша вчора хвилями огнева діяльність до значного напруження i сили. Також в області боїв на схід від Wuzchaete i Messines збільшив ся огонь коло вечера.

Вночі після огнево атаку рушили англійські компанії проти наших ліній на захід від Hellebecke i Waibeke. Іх відперто. На південь від Douve не повели ся вечером атаки Англіянів на фабрику на захід від Warneton. По обох сторонах каналу La Bassée i на південнім березі Скарри наш винищуючий огонь не допустив до переведеня англійських атаків, які приготавливали ся коло Tesubert, Loos i Monchu. Над дорогою з Labassee до Bethune, на північний схід від Varmelles i коло Nulluch відперто неприятельські стежні наступи.

Група війск німецького наступника престола: На Chemin de Dames, на захід від Serny стежі пруських полків вдерли ся до французьких ровів, вбили залозу, оскільки вона не вткла, i вернули з бранцями. Ожиданий огонь, який тут розпочав ся, поширив ся також на сусідні відтинки, позатим був незначний.

Група кн. Альбрехта: Нелучило ся нічого нового.

На східнім фронті положеня незмінене.

Фронт Македонський: На фронті по обох берегах Вардара i над озером Дойран успішні для Болгарів сутички стеж.

Перший кватирнайстер ген. Людвиг Дире.

ПОДЯКА.

Серед страшних тяжких хвиль сподобалось Всевишньому поклонити перед свій Престіл дня 22 мая б. р. нашого найдорожшого Вітця i діда Тадея Кончевича, парожа Мільна, евакуованого до Плетенич. В тих пририх хвилях помогла нам двигати тяжкий, гористий хрест Високоповажані Добродії, котрим хочемо бодай в той спосіб оказати свою вдячність. Передовсім складаємо подяку Вл. п. Ол. Гасюківній, що подіяла биль в тажкім терпіню а рівнож складаємо подяку Вл. п. Сил. Пешкови, учит. Попозова мая, за добрі діла учинені в часі слабости Огня, i за труд коло увлждения гробівця. До меншої вдячности почувасмо ся зложити подяку Впр. оо., що взяли участь у відданю послідної прислуги покойному нашому Огню. Передовсім Вар. о. деканови Миколаю Кравцовому з Волкова за провід в похороні i за працюню проповідь при внісеню тіла, Вл. о. Миколаю Цегельському, парохови в Подусові, що мимо старших літ був ласкав два рази потрудитись взяти участь в сумній обряді. Із глубини серця дякуємо Впр. о. деканови Іа. Королюхови з Чемеринця за повні потіхи i чувствєнні слова в надробній проповіді. Всч. Петру Процикову з Ушкович, о Волод. Сухому з Ладанець і о. Йосифови Яриновичеви з Білого. Тепер дякуємо Вл. панам урядникам зеліничі з Волкова. Вл. пану Глазділові, Вл. п. Брояковському, Вл. п. Джудинському. Не меншу вдячність i подяку складаємо Високоповажаним паням Г. Кравцевій, П. Коробковій, П. Бучковій, П. Проциковій, що взяли участь в похороні. Рівнож складаємо подяку Вл. паньству Махнерам i Вл. п. Кушнірвіні. А ще раз сердечно дякуємо Вл. п. Пешкови i Вл. Володиміру Махнерови, що віддали послідню прислугу, несучи домовину аж до церкви. Дякуємо i братству церковному i парохіанам, що в тих пририх хвилях причинились чим небудь до звелєння сумного обряду.

Плетенич, 6. червня 1917.

Евгенія Мандлик донька; о. Василь Мандлик, зять; Марія Мандлик, внука.

НА ШКОЛУ ім. Б. ГРИНЧЕНКА

зложили на мої руки в коронах i сотиках:

Всч. о. Николай Білецький пар. Пащикова 50 К, Вл. Павло Цимбалістий, ц. к. поруч. под. поч 308 10 К, Вл. д-р Вербенець штаб. лікар в Сербії 40 К, Ха. Збір проф. Акад. гімназ. у Львові 31 К. 70 сот., разом 131 К 70 с. 400 1—3

За ці шедрі дари в так пририх для нас часах складаю ласкавим жертводавцям в імени шкільної дїтвори i їх родичів сим прилюдно сердечну подяку.

М. Слж.

Адреса: Управа школи ім. Б. Грінченка, Городецька 95, або Грунвальдська 4. 403 1—1

Оголошення.

— ПОЧЕНЄ НІГ —

усував певно спеціальний пудер „Сава“, пакет за 1.20 К. На провінцію вислали тільки за попереднім надісланям належності i 40 с. на орто. — Одиноке засугудство

S. FEDER, — Львів, Синотуська ч. 7.
279 34—80

Учительна в дошню практикою пошукує дещі на час лакація, найраше в місцености кліматичній. Ближні оголошеня Пшотровськ, Львів, Гсфвана 14. 394 1—2

Перше львівське введеня набаваня шкірок на обува. Львів, Ягаялонська 16. 401 1—3

Шунаю служби в українській родині. О. К. Львів Куркова 5. 1. поверх. 402

На літо

глядають умішеня 3 особи в підгірській околиці, найрадше межі Хировом i Сяноком, у свящєвкє або на лісничівці. Услівє листовно. О. Кульчицька, Перемишль, Ринок 28. 393 1—3

НАЙКРАШІ Оповідання **СЬМІХОВИНКИ ТА СьПІВОМОВКИ**

Десять книжочок за К. 4.16.

1. Оповідання i сьміховинки Олексі Стороженька ціна 44 с.
2. Нові часи, оповідання О. Микова . . . 44 .
3. Кармелюк, М. Волчка . . . 44 .
4. Оповідання Феджковича: 1) Три як рідні брати, 2) Опрішок . . . 44 .
5. Приказки i байки Ст. Руданського . . . 44 .
6. Сьпівожовки . . . 44 .
7. Оповідання М. Волчка: 1) Ковачик, 2) Чумах, 3) Свєкружа . . . 44 .
8. 1) Сестра, 2) Сон . . . 44 .
9. Перекотяполе, оповідання Катки Освоєвнєнка . . . 44 .
10. П. Кудім: Орис, Давне горе, Степова могила . . . 20 .

Замовленя i рівночасно гроші висилати до:

Канцелярії Товариства „Просьвіта“ у Львові, Ринок ч. 10

На порто звичайне треба додати при замовленю всь V 12—? книжок 30 сот., а на порученє 65 сот

50 аркушів листового паперу
50 конверт
50 штук карт полевої пошти

вислає всюди оплачено за попереднім надісланям 2 коп. ррон переказом під адресою:

ЯКІВ ГАСС, вмізит. поштовий урядник
Львів, дворець. 312 7—10

Одиноке українське
Тва. взаїмних обезпечєнь на житє i рвнту ц. **„КАРПАТІЯ“** 24—1

Почесний президент Його Ексциленція княрч. полит граф Шептицький.

Товариство оперте на взаїмности, з черєв єє виски припадають самим членам.

Ручить вже по трех літах неоспоримість i щєрпальність обезпечєня.

Правнає по трех літах право викупу, в тєлов же по трех літах удїлює позички на визнє відсотки.

У всїх справах звертати ся на адресу:

Львів, — вулиця Руська ч. 18.
Години урядові: від 8. до 2.

ШТУЧНІ НАВОЗИ

як томасину, суперфосфат, каїніт, сіль потасову i сірчан амонієвий доставляє під осїні зєслан

КРАВВИЙ СОЮЗ
Господарсько-торговельних Спїлєк
у Львові, Зіморовича 20.

так посилками ціловагоновими просто з фабрик як i в менших скількостях зі своїх складів у Львові, вул. Зіморовича ч. 20., в Перемишлі вул. Костюшка ч. 5 i в Стрию Ринок ч. 6.

Цїнник i услівя продажі вислаємо на жаданє відворотно.

З огляду на транспортівє трудности замовленя на осїнь належить надсилати вже тепєр.

VI 2—7

„Союз Українок“ подєє до відома інтерєсованим, що отирає Б. бюро посереднїє тва праці для українських жінок i дївчат, які шукають за занятєм в бюрах, склепах, магазинах i т. п. i просить звертати ся з подіямє квалїфікацій i вимог пишємєнно на адресу Вл. П. Марїї Федєкової Львів, Синтуська ч. 48 або особисто в перші 4 дні кожного тижня в льокалі Товариства при вул. Костюшка ч. 1а від год. 6 7 пополуднї. Рівночасно звертає ся з прошенєм до всїх наших приватних фїнансових іституцій, товариств, кас, спілок, канцелярій, склепів i т. д. у Львові i на провінції, подавати запотребованє сил до праці.

397 1—3 За Виділ:

Евгенія Макарюшкова, Марія Саламанчуківна

VI Звичайні Загальні Збори
Спїлки господарсько кредитовї „ЙОРДАН“,

стоваришеня зарєстр. з необмеженою порукою

в Клепарові

відбудуть в недїлю дня 24. червня 1917 о год. 4. пополуднї в Читальні „Просьвіта“ в Клепарові з стєсим порядком нарад:

1. Відчитанє протоколу з послїдних Загальних Зборів.
2. Звіт Дирекції за р. 1916 з замкнєнєм рахунків за р. 1916 з замкнєнєм рахунків i білєнєм.
3. Звіт ревїзійної комісії з внісенєм на удїленє абсолюторії.
4. Вибір 7 членів Ради Надзираючої.
5. Затвердженє вибору 3 членів Дирекції.
6. Внески i запити.

Іван Романік голова. Микола Ломига заст. гол.

399 1—7

АДРЕСА: Hauptkassє der Zentralleitung der Ukrainischen Legion WIEN, VII, FEDERER GASSE 20

ПРОСИМО НА СЮ АДРЕСУ СЛАТИ ЛИСТИ І ДАТКИ НА СТРЕМЦЬКІ ЦІЛИ.

13—2

VIII. Загальні Збори
Товариства кредитово-господарського „Народний Дім“,

стоваришеня зарєстр. з обмеженою порукою

в Любачеві

відбудуть ся дня 2. липня 1917 р. о год. 11. перед пол. в льокалі Стоваришеня зі слїдуєчим порядком нарад:

1. Відчитанє протоколу з послїдних Загальних Зборів.
2. Справозданє Дирекції з діяльності Стоваришеня за рік 1916.
3. Справозданє комісії контрольної i удїленє абсолюторії.
4. Внесеня i запити.

Коли о год. 11. перед пол. не збереть ся статутом вимаганий комплет членів, відбудуть ся Загальні Збори о год. 12. в полуднє з тим самим порядком нарад, котрі будуть рїшати без огляду на скількість присутних членів (§. 47 ст.).

Бїлянє зв. р. 1916 є виложєний в льокалі Стоваришеня в годинах урядових, де члєни можуть його переглядати.

За Раду Надзираючу: М. Назаревич голова. о. М. Ю. Черкавський секретар.

1—1